

Cenjeni gospod Doropoljski!

Namenila sem Vam pisati prvo pismo. Jako rada čitam „Zvonček“. Sedaj hodim v I. licej, kjer me uči gdč. Irma Petkova. Najrajša imam risanje in slovenščino. Doma sem v Šent Vidu pri Zatičini, a sedaj sem v Ljubljani, kjer hodim v šolo. Imam dve sestrice, ena mi je bila letos za botro, ko sem bila pri birmi.

Srčno Vas pozdravlja
Zdenka Repičeva,
učenka I. liceja v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Zdenka!

Lep je Tvoj rojstni kraj! Tista pestra okolica z zelenimi holmi in plodovitim poljem! Pa to je le majhen del prelepe slovenske zemlje, ki ji ni kmalu enake na svetu. Če se boš vztrajno vezbala v risanju, nam sčasoma v podobni pokaziš svoj domači kraj.

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Dolgo je že, od kar sem se Vam namenila pisati prvo pismo. Hodim v I. licej, imam se prav veliko učiti. Za razrednico imam gdč. Irmo Petkovo iz Spodnje Šiške. Najrajša se učim slovenščine in zgodovine. Doma sem v Ljubljani. Kmalu bo konec šolskega leta. Jako se že veselim velikih počitnic, pojdem v Tržič.

Srčno Vas pozdravlja
Štefka Ferličeva,
učenka I. liceja v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Štefka!

Sedaj gotovo že uživaš veseli čas velikih počitnic. Dobro si okrepil telo in razvedril duha, da z novim šolskim letom zopet krepko poprimeš za delo, kjer si letos prenehala!

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Lepo Vas pozdravljam. Hodim v 3. razred c. kr. vadnice v Ljubljani. Imam dve sestrice in enega brata. Izpričevalo sem imel prav dobro. Znam najbolje izmed vseh predmetov peti in računati. Oprostite, da Vam ne znam več pisati.

Vdani Vam
Svetozar Ilešič.

Odgovor:

Ljubi Svetozar!

Dober pevec in dober računar — hm, kosmata kapa, to jo boš lahko mahal po tem življenju! Če Ti pride kaj nepravlega na pot, pa hitro preudariš: tako in tako — evo, Tvoj korak pojde gladko naprej! Če pa Te zaloti kaj neprijetnega, nadležnega in neveselega, pa zapoješ in zažvižgaš prav od srca — in vesela misel izpreleti Tvoje srce! Tak mora biti vsak dečko slovenske korenine! Živio!

Ljubi gospod Doropoljski!

To-le povest iz vojne Vam pošiljam in Vas prosim, če bi jo hoteli vzeti v svoj kotiček. Moj stric, ki je prišel iz vojne, mi je pripovedoval to-le: „Bilo je 16. prosinca 1915 v Karpatih. Poveljni razstavi vojake na stražo proti Rusom. Meni je bila dolžnost, da sem moral iti skozi gozd. V sredi gozda sem našel 15 Rusov, ki so se ravno pripravljali na obed. Jaz jim zakričim v imenu vse kompanije bojni pozdrav. Mislili so Rusi, da nas je res veliko. Pa bil sem sam. Vsi so se vdali. Ponosno sem gnal ujetnike pred poveljnika, za kar sem dobil to-le hrabrostno svetinjo. Za cesarja sem pripravljen žrtvovati vse, če treba tudi življenje“. — Jaz sem z navdušenim veseljem pritrdil njegovim besedam.

Jože Dirnböck,
učenec IV. razreda v Pišecah.

Odgovor:

Ljubi Jože!

Hrabrega strica imaš! Dobro je izvršil svojo vojaško dolžnost. Ker si z navdušenim veseljem pritrdil njegovim besedam, se da

sklepati iz tega, da boš tudi Ti tako pogumno služil cesarju in domovini, kadar pride Tvoja doba!

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Sedaj sem na počitnicah v Spielfeldu. Tukaj je jako lepo. Stanujemo na malem gričku. Na grič se hodi okolo četrte ure od kolodvora. Prosim, pošljite „Zvonček“ na naslov: Spielfeld, Štajersko.

Vaš vdani

Andrej Grasselli.

Odgovor:

Ljubi Andrej!

Vesele počitnice želim Tebi in vsem Tvojim dragim! — Naš gospod upravnik bo ugodil Tvoji želji ter Ti pošiljal „Zvonček“ na novo Tvoje bivališče, dokler ne naznaniš drugega naslova.

Gospod Doropoljski!

Blagovolite, prosim, sprejeti moj kratki dopis. Obiskujem ljudsko šolo v Rakovcu, last grofa Turn Valsasina, ki ima tukaj obsežna planinska posestva, žage, trgovino z lesom in telefonsko zvezo s trgov Vitanje. Nabiramo za „Rdeči križ“, naša šola ima svoj nabiralnik za prispevke „Rdečega križa“. Šola in g. učitelj sta člana „Rdečega“ in „Srebrnega križa“ podružnice v Konjicah. Nabiramo zdravilne rastline, čaj in druge predmete za oskrbo vojske in domovine. Šolska mladina ima svoje očete, brate in sorodnike v vojni. Bog daj skoraj za Avstrijo in domovino srečen, zmagovalen konec vojne!

Sprejmite vljudne pozdrave od naše šolske mladine!

Ana Kotnikova,
učenka v Rakovcu na Štaj.

Odgovor:

Ljuba Ana!

Kakor priča Tvoje pismo, se tudi vaša šola uspešno udeležuje domoljubnega delovanja v tem hudem času. Slovenska šolska mladina sploh je storila v polni meri svojo dolžnost; saj jo vodijo zlate Gregorčičeve besede:

Odpri srce, odpri roké,
otiraj bratovske solzé,
sirotam aljšaj gorje!

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Kako se kaj počutite? Jaz se imam dobro. Za učitelja imam g. Ivana Petriča. Verouk me uči g. pater Feliks Tavčar. Če nismo pridni, nesemo domov listek, ki ga mora

oče podpisati. Nalog imamo dosti, da ne skačemo brez dela zunaj. Pri našem g. učitelju se moramo učiti, saj imamo 13 knjig. Jaz hodim v šestí razred. Pred par dnevi smo dobili izpričevala. Jaz sem bolj malo zadovoljen. Sedaj pa končam pismo. Prosim, če bi mi odgovorili.

Z odličnim spoštovanjem

Rudolf Bratok,
učenec v Spodnji Šiški.

Odgovor:

Ljubi Rudolf!

Z izpričevalom si bolj malo zadovoljen? Ali pa ni tudi nekoliko krivde na Tvoji strani? Prav je, da g. učitelj redno obvešča očeta, ako ni v šoli kaj v redu. Le pazi, da nikoli takega listka ne prineseš domov, potem ni nobenega dvoma, da razveseliš starše z — dobrim izpričevalom. Zadovoljni bodo oni, a zadovoljen boš tudi sam!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz se vam drznem pisati par vrstic. Moj ata nam naročuje že dolgo let list „Zvonček“, ki ga vedno željno pričakujemo. Čeravno je sedaj pri vojakihi, in sicer v Srbiji, nam je vseeno preskrbel Vaš list.

Sedaj hodim v IV. razred. V jeseni pa pojdem na II. državno gimnazijo. Prilagam tudi popis svojega rojstnega kraja, ki vam je gotovo znan. Ali poznate mojega ata? To bi me jako veselilo.

Prejmite moje najvdanejše pozdrave.
Ostajam vam

vdani

Stanko Valenčič,
učenec IV. razreda.

Moj rojstni kraj.

V lepi Reški dolini leži prijetna vas Trnovo. Nahaja se ob znožju hriba Stražice, ki je 721 m visok. Pokrit je z gozdovi. Ob lepih pomladanskih popoldnevih se ljudje kaj radi tu izprehajajo. Malo stran od Stražice pa zagledaš vrh Gradišče. Tega hriba pa ne smemo sedaj več obiskovati.

Že od daleč pa pozdravlja hribček sv. Petra, na katerem zagledaš farno cerkev, skrito sredi košatih lip. S prijaznega holca imaš krasen razgled po vsej okolici. Trnovo je velika in lepa vas ter ima precej lepih hiš in vil. Ima tudi deško in dekleško šolo. Deški šoli je voditelj cenj. g. R. Horvat. Dekleško šolo pa vodijo uboge šol. sestre de No:re Dame. V Trnovem imamo tudi pošto, župnišče, orožniško in železniško postajo. Blizu kolodvora je cerkva sv. Trojice. Ta je jako stara. Nekateri celo trdijo, da je ena najstarejših cerkv, kar jih je na Kranjskem. Okolo cerkvice je pokopališče. Tu počivajo vojaki, ki so darovali vse — celo življenje — za domovino.

Odgovor:

Ljubi Stanko!

Z veseljem pri bčujem opis Tvojega lepega rojstnega kraja. V prihodnji številki priobčim še sliko iz njega okolice. — Tvojega očeta poznam. Trdno upam, da se po slavni dobojevanji končeni zmagi našega nepremagljivega orožja še kdaj zdrava in vesela snideva. Kadar zopet pišeš svojemu očetu, mu sporoči moje pozdrave!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Dovolite, da Vam napišem nekaj vrstic. Hočem Vam povedati, kaj je moje delo. Najprvo se naučim za šolo, potem pa vzamem „Zvonček“ in ga z veseljem prebiram. Imam še tudi drugih knjig, ki jih vsak dan berem. „Zvonček“ dobivam zdaj prvo leto. Hodim v šesti razred in se rad učim. Večkrat grem z brati v gozd in se malo poigramo. Moj oče je pri železnici nadzprevodnik. Jako je dober. Otrok nas je šest. Mama je bolj bolehná. Bog nam daj ljubo zdravje! Spomladí se grem

večkrat kopat z brati. Doma pomagam materi na polju in na domu. To me jako veseli. Najrajši bi se učil za mornarja. To je moje veselje.

Sedaj pa težko čakam na Vaš odgovor. Srčno Vas pozdravlja

Vaš vdani

Franc Dežman,
učenec VI. raz. v Sp. Šiški
pri Ljubljani.

Odgovor:

Ljubi Franc!

Jako pametno imaš urejen svoj delavni čas, ker združuješ prijetno s koristnim in lepem soglasju. Potemtakem ne gre nič dragocenega časa v izgubo. Naj bi se vsi vrli slovenski dečki ravnali po Tvojem zgledu. — Tvoji dragi materi želim tudi jaz ljubega zdravja!

*

LISTNICA.

V. O. pri Sv. B. v H.: Risbo „Grad kneza Braslava“ sem prejel in jo priobčim o priliki.

Pri svojcih na dopustu